

Gheorghe Enoiu, care l-a implicat într-un proces al unui grup care eșuase în organizarea unei manifestații anticomuniste, în 1956. Condamnat, prin sentința 636/19.06.1959. Detenția la Malmaison, Uranus, Jilava, Gherla și lagăre de exterminare din Balta Brăilei și Delta Dunării.

PAVLOVICI, Ghena. Vezi Pavlovici, Andria.

PAVLOVICI, Magdalena. Născută la 11 august 1916, la Timișoara (Bd. Cetății, nr. 62). Deportată de sovietici, la 17 ianuarie 1945, la muncă forțată. Eliberată la 14 decembrie 1949.

PAVLOVICI, Mihai. Născut la 7 noiembrie 1925, în Basarabia. Refugiat la Chișoda, după invazia sovietică. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PAVLOVICI, Paulina. Din Denta — Timiș. Deportată într-un lot de 46 de persoane, la 18 iunie 1951. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Lătești, 4 ani și o lună.

PAVLOVICI, Pava. Vezi Pavlovici, Andria.

PAVLOVICI, Slavianca. Vezi Pavlovici, Andria.

PAVLOVICI, Teodor. Din satul Buda Mică — Noua Suliță (Bucovina). Victimă a trupelor sovietice, în perioada 1940-41.

PAVLOVICI, Tilic D. Născut în 1882, la Chișinău — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1949, la 8 ani de muncă silnică. Reabilitat, post-mortem, în 1991.

PAVLOVICI, Valeria. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PAVLOVSCHI, Cleopatra. Vezi Pavlovschi, Pavel S.

PAVLOVSCHI, Elena P. Vezi Pavlovschi, Pavel S.

PAVLOVSCHI, Pavel S. Născut în 1899, la Chișinău — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu soția, Cleopatra (născută în 1898) și fiica, Elena (n. 1928). Cauza lui a fost clasată în 1964. Soția și fiica au supraviețuit deportării și s-au întors în Basarabia.

PAWITSCH, Martin. Din Glogovăț — Timiș. De naționalitate germană. Deportat de sovietici, la 15 ianuarie 1945. A murit în minele din Donbas, în condiții de exterminare.

PAXIM, Vasile A. Născut în 1918. Prizonier în URSS, amnistiat. În decembrie 1956, a fost închis la Gherla.

PAXIMADE, Alfred. Director General al Poliției. Arestat la 20 iulie 1948 și condamnat la 18 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Târgsor, Aiud și Făgăraș. Eliberat prin grațiere (decizia 411/27.07.1964).

PAXIMOS, Mihai. Născut la 20 noiembrie 1920, la Ploiești. Regizor la Lupeni, Timișoara și București. Arestat între 11 noiembrie 1959 și 1 septembrie 1960. Detenția la Prefectura Capitalei, Văcărești și Popești-Leordeni.

PAXIN, Victor A. Prizonier în URSS, amnistiat. A revenit în România, la 30 noiembrie 1955, și a fost aruncat în temnițele comuniste. Detenția la Gherla.

PAZARIN, Vladimir V. Din Cubolța — Sângerei. Condamnat de sovietici, în 1946, la 15 ani de muncă silnică. Deportat în Siberia.

PAZLÂCĂ, Constantin. Arestat în 1951. Detenția la Poarta Albă, unde a și murit, la 13 noiembrie 1952, din cauza condițiilor de muncă.

PAZNICU, Alexandru. A pus, în 1950, bazele unei organizații anticomuniste, care viza răsturnarea regimului și din care mai făceau parte Ioan Abunei, Gheorghe Ciopraga, Dumitru Rățoi ș.a. Arestat în august 1950 și torturat la Securitatea din Iași. Condamnat, în urma unui proces înscenat, prin sentința 951/27.12.1950. Detenția la Gherla, Poarta Albă ș.a.

PAZNICU, Gheorghe. Muncitor din Galați. Condamnat în 1948. S-a îmbolnăvit din cauza torturilor la care a fost supus de Petrache Goiciu, la închisoarea Galați, și a ajuns la închisoarea Târgu-Ocna.

PĂCALĂ, Ion. Capitan de tancuri. Prieten cu episcopul Ioan Suci, arestat în 1949. Condamnat, și el, în 1949, pentru propagandă religioasă greco-catolică. Detenția la Jilava și Aiud.

PĂCĂLĂU, Ariton D. Născut în 1898, în comuna Bocani — Fălești (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, pentru apartenență la secta *Martorilor lui Iehova*.

PĂCĂLĂU, Petru D. (frate cu Păcălău, Ariton D.). Născut în 1900, în comuna Bocani — Făleşti. Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția.

PĂCĂTOS, Ana. Vezi Păcătos, Vasile N.

PĂCĂTOS, Claudia V. Vezi Păcătos, Vasile N.

PĂCĂTOS, Dumitru V. Vezi Păcătos, Vasile N.

PĂCĂTOS, Olga V. Vezi Păcătos, Vasile N.

PĂCĂTOS, Savelie V. Vezi Păcătos, Vasile N.

PĂCĂTOS, Tamara V. Vezi Păcătos, Vasile N.

PĂCĂTOS, Vasile N. Născut în 1893, la Coșăuți — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1941, în regiunea Tomsk, împreună cu soția, Ana (născută în 1893) și copiii, Olga (n. 1924), Dumitru (n. 1928), Savelie (n. 1930), Tamara (n. 1936) și Claudia (n. 1937).

PĂCĂȚEANU, Ioanida. Călugăriță la Mănăstirea Vladimirești. Arestată, în grupul de călugărițe socotite “instigatoare”, în noaptea de 9 spre 10 februarie 1956, când 220 de securiști, conduși de generalul Alexandru Nicolski și de colonelul Pavel Aranici, au evacuat mănăstirea (vezi și Popa, Marița-Macrina).

PĂCIOIANU, Grigore. Preot-paroh ortodox la Făgetelu — Argeș. Arestat în august 1959, de Securitatea din comuna Vedea și dus la Securitatea Pitești, unde a fost ținut într-o celulă, împreună cu alte 12 persoane, fiind obligat să doarmă, timp de o lună, direct pe ciment. Acuzat de “complot”, împreună cu alți preoți, cumnați ai săi: Gheorghe Georgescu (confesorul Garnizoanei București), Anghel și Emil Marinescu. Torturat în anchetă și eliberat după 1 an, în august 1960, fără să mai fie trimis în judecată.

PĂCURAR, Axente. Student originar din comuna Coveș — Mureș (lângă Agnita). Membru al grupului de partizani

anticomuniști condus de N. Dabija. Arestat, la 25 de ani, în 1949. A fost unul dintre cei 11 membri ai grupului care au fost uciși în timpul anchetei, la Securitatea Sibiu, din ordinul comandantului Gheorghe Crăciun.

PĂCURAR, Ioan S. Născut în 1902, în cartierul Micalaca din Arad. Fruntaș P.N.Ț. S-a opus falsificării alegerilor de la 19 noiembrie 1946, în secția de votare la care era delegat din partea țărănilor. S-a opus și colectivizării și a fost socotit chiabur. Hărțuit de Securitate, i s-au confiscat toate bunurile. Arestat în 1959.

PĂCURAR, Ion. Preot greco-catolic din comuna Petelea (lângă Reghin, pe Valea Mureșului). Arestat în octombrie 1951. Torturat la Securitatea Târgu-Mureș și condamnat în procesul înscenat, la 17-18 aprilie 1952 (Joia și Vinerea Mare a Paștelui), de către Tribunalul Militar Cluj, unui grup de credincioși greco-catolici apropiați părintelui Alexandru Todea (viitorul cardinal), care nu fusese încă arestat. În acel proces, au fost condamnate 19 persoane.

PĂCURAR, Iosif. Născut în 1888. Detenția la Canal, unde a și murit, în 1954, în condiții de exterminare.

PĂCURAR, Maria. Născută la Comlosul Mare (nr. 642). Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PĂCURAR, Mircea. Născut în 1927. Elev din Pâncota. Arestat, împreună cu un grup de colegi de la Arad și condamnat, în 1948, de Tribunalul Militar Timișoara, la 3 ani de închisoare. Detenția la Târgșor și în lagăre de muncă forțată de la Canal. Eliberat în 1951.

PĂCURAR, Sava I. Născut la 3 decembrie 1924, la Arad (str. Renașterii, nr. 49 — cartierul Micalaca). Licențiat al Academiei Comerciale de la Cluj și Brașov (1948). Student în anul III la Facultatea de Drept din Cluj. Membru al Tineretului Universi-

tar Național Țărănist (T.U.N.Ț.), din 1945. Arestat la 15 aprilie 1949, torturat în anchetă la Securitatea Arad. Condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 5 ani de închisoare, fiind acuzat de apartenență la o organizație național-creștină de luptă împotriva comunismului, care avea ramificații în Crișana și Banat. Detenția la Arad, Timișoara, Jilava și în lagărele de muncă forțată Peninsula și Stadionul Constanța.

PĂCURAR, Ștefan. Născut la 11 noiembrie 1909. Țăran din comuna Seitin — Arad. Arestat în 1951, pentru “nepredarea cotelor și împotrivire la întovărășire”. Condamnat la 810 zile de muncă forțată. Detenția la Canal. A murit la Poarta Albă, la 19 februarie 1952, în condiții de exterminare.

PĂCURARIU. Magistrat condamnat. În 1959, se afla la închisoarea Jilava.

PĂCURARIU, Cornel. Fost primar al comunei Micești — Alba. Arestat în 1949, împreună cu soția sa, Maria. Dispăruți fără urmă în temnițele comuniste.

PĂCURARIU, Gheorghe. Student arestat la începutul lui noiembrie 1956, în cadrul celui de-al doilea lot de studenți învinuiți de participare la o revoltă anticomunistă la Timișoara. Torturat în anchetă și condamnat, în urma unui proces care a avut 19 studenți în boxa acuzaților (șeful lotului fiind Teodor Stanca), prin sentința 492/13.12.1956, la 2 ani de închisoare.

PĂCURARIU, Gheorghe. Din Agnita. Student la Facultatea de Zootehnie din Cluj. Organizator al manifestației de la Cluj, din 31 octombrie 1956. Torturat la Securitate și condamnat. Detenția la Gherla și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării. După eliberare, a fost trimis cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, la Lătești.

PĂCURARIU, Marcela. Născută la 1 ianuarie 1947, în comuna Tomnatic — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PĂCURARIU, Maria. Vezi Păcurariu, Cornel.

PĂCURARIU, Maria-Eva. Născută la 30 martie 1930, în comuna Pesac —

Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PĂCURARIU, Petre. Născut la 2 octombrie 1930, la Timișoara. Condamnat.

PĂCURARIU, Petru. Născut la 14 februarie 1938, la Comloșul Mare (nr. 679). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună.

PĂCURARIU. Fost membru într-o *Frăție de Cruce*. Partizan anticomunist din Făgăraș, membru al organizației *Vultanii*, conduse de învățătorul Ioan Pridon.

PĂCURARU, Ana St. Țărăncă din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PĂCURARU, Aurel. Condamnat la 21 noiembrie 1956, de Tribunalul Militar București, în cadrul procesului înscenat organizației *Partidul Democrat-Creștin*, din care mai făceau parte aprox. 15 persoane, printre care și generalii Gheorghe Ceaușu, Vasile Pascu, Laur Preda și Mircea Vaida (fiul lui Alexandru Vaida-Voevod).

PĂCURARU, Constantin. Împușcat de soldați sovietici la Ploiești, pe data de 21/22 august 1945.

PĂCURARU, Gheorghe. Născut la 23 septembrie 1911, în comuna Șerbănești — Galați. Preot-paroh ortodox, în comuna Barcea Veche. Arestat în 1958 și condamnat, prin sentința 89/1958, la 3 ani de închisoare, pentru “activitate legionară”. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Periprava, din Delta Dunării.

PĂCURARU (sau PĂDURARU), Gheorghe (Gică). Din Lătești. Condamnat.

PĂCURARU, Ileana. Țărăncă din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

PĂCURARU, Ioachim. Țăran din comuna Zlasti — Hunedoara. Fost membru P.N.Ț. Arestat în 1958. Detenția la Deva, Gherla ș.a.

PĂCURARU, Ion (Puiu). Din Arad. Condamnat.

PĂCURARU, Ion V. Născut la 9 septembrie 1938. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 9 luni.

PĂCURARU, Maria. Născută în comuna Comloșul Mare (nr. 642). Domici-

liu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PĂCURARU, Remus. Preot greco-catolic. Arestat în 1950. Detenția la Canal.

PĂCURARU, Teodor. Membru al Mișcării Legionare. Condamnat și deținut în timpul guvernării Ion Antonescu. Rearestat de comuniști, după 15 mai 1948. Detenția la Pitești, unde a trecut prin ororile *reeducării* prin tortură. În toamna lui 1950, a fost bătut de studenții Ion Gh. Cerbu și Ion Voin, în celulele 101 și 102, și a fost forțat să divulge informații despre aprox. 50 de legionari aflați în libertate, din localitățile Azuga, Bușteni, Moreni și Secăria. Printre aceștia se găseau și numele soției sale și ale altor femei din Azuga și Bușteni. Ulterior, a fost cooptat în *comitetul de reeducare* al celei în care se afla, sub conducerea lui Alexandru (Țanu) Popa. Pe baza informațiilor smulse de la Teodor Păcuraru au fost anchetate o serie de persoane și a fost demascat un gardian omenos de la Târgșor, care îi ajuta pe deținuți să ia legătura cu familiile, pentru a le informa în legătură cu situația lor.

PĂCURARU, Traian. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PĂCURARU, Vasile. Țăran din comuna Dulgheru. Condamnat de Tribunalul Militar Constanța.

PĂCURARU, Vasile V. Născut la 19 mai 1934. Din comuna Dulgheru. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani și 2 luni.

PĂCURARU, Virgil V. (frate cu Păcuraru, Vasile V.). Născut la 14 august 1941. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia, 2 ani și 2 luni.

PĂCURAȘU, Gavrilă N. Din comuna Frunzeni — Mureș. Muncă forțată la Canal, 24 de luni, în baza deciziei 446/27.09.1951.

PĂCUREȚI, Gheorghe. Student arestat în 1949. Detenția la Pitești, unde a trecut prin *reeducare*, și Aiud.

PĂCUREȚU, Ion. Din comuna Telega — Prahova. Arestat, împreună cu soția. Detenția la Securitatea Ploiești și Jilava.

PĂDINEANU, Floreta-Coleta. Prietena lui Nicolae Betea, arestată împreună

cu acesta, în iunie 1948, și anchetată în lotul Lucrețiu Pătrășcanu, în mai multe case conspirative. Nu a fost condamnată penal.

PĂDUCĂ, Constantin. Născut în 1910, în comuna Burlănești — Edineț (Basarabia). Deportat la 4 aprilie 1951, în regiunea Tomsk, pentru că făcea parte din secta *Martorilor lui Iehova*.

PĂDUCĂ, Elisaveta I. Vezi Păducă, Ivan I.

PĂDUCĂ, Ivan I. Născut în 1896. Țăran înstărit din comuna Burlănești — Edineț (Basarabia). Deportat la 6 iulie 1949, în regiunea Kurgan, împreună cu soția, Parascovia (n. 1904) și fiicele, Elisaveta (n. 1927) și Nina (n. 1931).

PĂDUCĂ, Maria I. Născută în 1926, în comuna Burlănești — Edineț (Basarabia). Deportată în 1951, în regiunea Tomsk, ca membră a sectei *Martorilor lui Iehova*.

PĂDUCĂ, Nicolae N. Vezi Păducă, Vladimir N.

PĂDUCĂ, Nina I. Vezi Păducă, Ivan I.

PĂDUCĂ, Olga. Născută în 1903, în comuna Burlănești — Edineț. Condamnată în 1945, de autoritățile sovietice, la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenență la secta *Martorilor lui Iehova*.

PĂDUCĂ, Parascovia. Vezi Păducă, Ivan I.

PĂDUCĂ, Victor V. Născut în 1924, la Burlănești — Edineț. Condamnat în 1945, de autoritățile sovietice, din motive religioase, la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenență la secta *Martorilor lui Iehova*. Reabilitat în 1989.

PĂDUCĂ, Vladimir N. (frate cu Păducă, Constantin). Născut în 1908, în Basarabia. Deportat în 1951, în regiunea Tomsk, ca membru al sectei *Martorilor lui Iehova*, împreună cu fratele său, Nicolae (născut în 1910). Reabilitat în 1990.

PĂDUCHE, Vasile. Născut la 30 decembrie 1931, la Straja, în Bucovina. Refugiat în Banat, la Pădureni (nr. 423), după invazia sovietică. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

PĂDURARU. Membru al sectei *Martorilor lui Iehova*. Detenția la Jilava

(1950), Peninsula și Aiud (de la 18 iulie 1953, după închiderea Canalului).

PĂDURARU, Condamnat. Brigadier la lagărul Grindu, în timpul *reeducării* începute în Delta, în 1962.

PĂDURARU, Alexandra D. Născută în 1900, în comuna Seliște — Orhei (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, ca soție de “colaboraționist”.

PĂDURARU, Alexandru I. Din Râfov — Prahova. Deținut, 1 an și 10 luni, la Securitatea Ploiești și în alte închisori.

PĂDURARU, Dumitru C. Născut în 1900, în comuna Seliște — Orhei (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1944, la 20 de ani de muncă silnică. Deportat în regiunea Molotov.

PĂDURARU, Elena L. Vezi Păduraru, Leon A.

PĂDURARU, Fiodor Gh. Vezi Păduraru, Gheorghe C.

PĂDURARU, Gavril L. Născut în 1893, în comuna Nemțeni — Hâncești (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică, pentru “colaboraționism”.

PĂDURARU, Gheorghe. Din județul Rădăuți. Luptător în cel de-al doilea război mondial, decorat cu ordinul german *Crucea de Fier*. Partizan anticomunist, în grupul condus de Constantin Cenușă. Denunțat, ridicat de N.K.V.D. în septembrie 1944 și dus în Uniunea Sovietică. Nu există informații în legătură cu soarta lui ulterioară. În 1946 a fost, totuși, condamnat în lipsă, prin sentința 86/31.01.1946 a Curtii Marțiale a Corpului IV teritorial, la 20 de ani de muncă silnică.

PĂDURARU, Gheorghe. Învățător din Basarabia. Răpit și torturat de N.K.V.D. Condamnat la 10 ani de deportare în Siberia, pentru rezistență contra Uniunii Sovietice.

PĂDURARU, Gheorghe. Din Grăniceri — Arad. Condamnat, prin decretul 417/20.09.1951, la 12 luni de muncă silnică.

PĂDURARU, Gheorghe C. Născut în 1882, la Cahul — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în ținutul Altai, cu soția, Natalia (n. 1886) și copiii, Nicolae (n. 1929) și Fiodor (n. 1934).

PĂDURARU, Gheorghe L. Vezi Păduraru, Leon A.

PĂDURARU, Hristofor S. Născut în 1909, în comuna Nemțeni — Hâncești (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică, pentru “colaboraționism”.

PĂDURARU, Ion L. Vezi Păduraru, Leon A.

PĂDURARU, Leon A. Născut în 1897, la Chișcăreni — Sângerei. Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Marfa, și copiii, Ion (născut în 1932), Nadejda (n. 1936), Gheorghe (n. 1940), Elena (n. 1943) și Vasile (n. 1946).

PĂDURARU, Marfa. Vezi Păduraru, Leon A.

PĂDURARU, Marin P. Născut la 19 noiembrie 1920, în comuna Milcov (lângă Slatina). Țăran arestat pentru că se opusese colectivizării agricole și îi îndemnase și pe alți țărani să se retragă din colectivă. Condamnat, în 1960, la 48 de luni de muncă forțată. Arefuzat munca în lagăre. Eliberat la 6 aprilie 1962, prin ordinul E/10102 al M.A.I.

PĂDURARU, Mihai. Țăran condamnat, prin sentința 153/31.03.1951 a Tribunalului Militar Iași, la 7 ani de închisoare, în lotul dr. Ion Gheorghiu.

PĂDURARU, Nadejda L. Vezi Păduraru, Leon A.

PĂDURARU, Natalia. Vezi Păduraru, Gheorghe C.

PĂDURARU, Nicolae. Condamnat în 1949. Detenția la Gherla, unde a fost bătut cu bestialitate de o echipă de *reeducare*, condusă de Ion Voin, în camera 101.

PĂDURARU, Nicolae. Țăran din Camena — Constanța. Arestat și torturat la Securitatea Constanța, în septembrie 1949, pentru că îi dăduse un binoclu partizanului anticomunist Stere Gh. Hapa.

PĂDURARU, Nicolae Gh. Vezi Păduraru, Gheorghe C.

PĂDURARU, Sabin. Din Săulești — Hunedoara. Condamnat, prin decizia 377/30.08.1951, la 6 luni de închisoare.

PĂDURARU, Ștefan P. Născut la 8 martie 1915. Țăran din comuna Țugujei — Iași. Arestat în 1951. A murit la 25 aprilie 1952, în lagărul de exterminare de la Poarta Alba.

PĂDURARU, Vasile. Condamnat, prin sentința 153/31.03.1951 a Tribunalului Militar Iași, la 2 ani de închisoare, pentru participare la acțiunile “subversive” ale organizației anticomuniste conduse de doctorul Ion Gheorghiu, la Iași și în alte județe.

PĂDURARU, Vasile L. Vezi Păduraru, Leon A.

PĂDURARU, Vasile V. Născut la 7 iulie 1915, în comuna Poieni, de pe valea pârâului Tabăra, afluent al Vasluiului. Condamnat, prin sentința 1308/16.06.1951 a Tribunalului Militar Iași. Rearestat la 28 aprilie 1955 și condamnat, prin sentința 86/ 1956, pentru “uneltire”. Arestat, a treia oară, la 28 iulie 1958 și condamnat, prin sentința 164/20.02.1959, semnată de președintele tribunalului, Ion Nistor, la 25 de ani de muncă silnică. Detenția la Iași, Suceava, Jilava și Aiud. Eliberat, prin grațiere, la 1 august 1964.

PĂDURE, Aristide S. Născut la 4 august 1915, la Negrești — Vaslui. Arestat în 1945, pentru că publicase broșuri și articole împotriva URSS, care ocupase teritoriile românești. Condamnat. A murit la închisoarea Aiud, în 1951.

PĂDURE, Foma. Născut la Ghidănești — Florești (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Amur, împreună cu soția, Maria (n. 1905), fiica, Claudia (n. 1930) și nepotul, Valentin.

PĂDURE, Maria V. Vezi Pădure, Foma.

PĂDURE, N. S. Din satul Horbova — Herța. Una dintre cele 100 de victime ale sovieticilor, ale căror nume sunt înscrise pe monumentul comemorativ din sat.

PĂDURE, Narcisa-Tudora. Născută la 5 mai 1931, în comuna Vulturii — Vrancea. Călugăriță la mănăstirea Vladimirești. Arestată în 1957 și condamnată la 9 luni de închisoare. Detenția la Galați.

PĂDURE, Simion O. Născut în 1891, în Dondușeni — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1946, la 1 an de muncă silnică.

PĂDURE, Valerian. General din Sibiu. Implicat în procesul înscenat, în septembrie 1951, pentru compromiterea unor apropiați ai reprezentanților Vaticanului în România, după ce fusese denunțat de Gheorghe Săndulescu, pentru că ar fi condus, în 1947, un “grup subversiv”.

PĂDURE, Zinovia I. Născută în 1880, în comuna Pompa — Fălești (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Republica Bureat-Mongolă, împreună cu fiicele, Olga (născută în 1909), Alexandra (n. 1918) și Natalia (n. 1922).

PĂDUREA, Constantin I. Născut în 1898, în comuna Chișcăreni — Basarabia. Comerciant. Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Natalia (născută în 1911) și fiul, Ion.

PĂDUREA, Eudochia S. Vezi Pădurea, Savelie D.

PĂDUREA, Gheorghe S. Vezi Pădurea, Savelie D.

PĂDUREA, Ion C. Vezi Pădurea, Constantin I.

PĂDUREA, Mihai S. Vezi Pădurea, Savelie D.

PĂDUREA, Natalia. Vezi Pădurea, Constantin I.

PĂDUREA, Nicolae S. Vezi Pădurea, Savelie D.

PĂDUREA, Savelie D. Născut în 1900, în comuna Tăura Veche — Sângerei. Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Varvara (n. 1896) și copiii, Mihai (n. 1929), Nicolae (n. 1935), Eudochia (n. 1945) și Gheorghe (n. 1948).

PĂDUREA, Varvara. Vezi Pădurea, Savelie D.

PĂDUREAN, Elena. Născută la 2 mai 1918. Casnică din comuna Cicir — Arad. Arestată în 1950, de Securitatea din Arad. Condamnată, în urma unui proces înscenat de Tribunalul Militar Timișoara, pentru “uneltire”, la 2 ani de închisoare.

PĂDUREAN, Gheorghe. Născut în 1903. Tâmplar din Arad. Arestat în 1959 și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 4 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Eliberat în 1964.

PĂDUREAN, Gheorghe. Născut la 13 ianuarie 1911. Țăran din comuna

Grăniceri — Arad. Arestat în 1951 și condamnat la 2 ani de închisoare, pentru “tentativă de trecere ilegală a frontierei”.

PĂDUREAN, Pavel. Din Arad. Arestat ca membru al *Mișcării Naționale de Eliberare*. Condamnat la 2 ani de închisoare.

PĂDUREANU, Aurel. Inginer la uzina de vagoane din Arad. Arestat și anchetat pentru pretinse acte de sabotaj, dovedite a fi pure fabulații.

PĂDUREANU, Ion. Născut în 1906, în comuna Preajba (de pe valea Glavaciocului). Arestat în 1951. A murit în lagărul de exterminare Culmea, la 21 martie 1953.

PĂDUREANU, Ion (Nelu). Născut în 1908. Din județul Alba. Stabilizat la București. Avocat cu simpatii legionare, până în 1937, când i s-a alăturat liderului țărănist, Iuliu Maniu. Prin numeroase relații pe care le avea, era la curent

cu multe dintre acțiunile pregătite de comuniști, pentru anihilarea forțelor politice democratice. Membru al mișcării de Rezistență anticomunistă, a colaborat cu inginerul Alexandru N. Popp, directorul Uzinelor Reșița. Avea legături cu Ștefan Tomescu, zis *Paul*, care îi furniza informații, pe care Pădureanu le transmitea luptătorilor anticomuniști. A trăit în clandestinitate până la 30 martie 1948, când a fost prins de Securitate, din cauza unei trădări. Torturat cu bestialitate de agenți N.K.V.D., la Malmaison și în case conspirative, Ion Pădureanu a rămas un om de înaltă statură morală. Condamnat, în procesul anexă a mișcării de rezistență, de 3 ori, la câte 25 de ani de muncă silnică. Eliberat, prin grațiere, în 1964. S-a stabilit la Aiud, în apropierea închisorii, murind acolo, în 1995.

PĂDUREANU, Ion Gh. Născut la 1 ianuarie 1901, în comuna Cătanele — Dolj. Acuzat că i-ar fi îndemnat pe mai mulți țărani, împreună cu Petre Galiceanu, să se retragă din colectiva agricolă și să meargă la Primărie, pentru a-i obliga pe funcționari să le dea înapoi cererile

de intrare în colectiv, smulse cu forța. Arestat la 6 octombrie 1959 și torturat la Securitatea Craiova. Condamnat, după un proces înscenat, la 5 ani de muncă forțată. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării.

PĂDUREANU, Marcel. Arestat ca membru al organizației “subversive” *Partidul Democrat-Creștin*. Judecat în 1956, în lot cu generalii Gheorghe Ceaușu și Vasile Pascu și cu alte aprox. 15 persoane.

PĂDUREANU, Rodica. Din Arad (str. Aprodu Purice, nr. 25). Arestată și deținută 4 luni, în 1982. Rearestată în 1983 și condamnată la 13 luni de închisoare.

PĂDUREANU, Tiberiu (fratele lui Pădureanu, Ion-Nelu). Arestat în aprilie 1948. Condamnat pentru legături cu mișcarea de Rezistență anticomunistă. Detenția la Malmaison, M.A.I., Jilava și Aiud. Eliberat în 1964.

PĂDUREANU, Vasile V. Născut în 1919. Prizonier în URSS. Amnistiat și revenit în România, la 30 noiembrie 1955. A doua zi, a fost arestat și trimis la închisoarea Gherla.

PĂDURESCU, Aurel. Născut la 16 aprilie 1920. Din Timișoara. Arestat în 1948.

PĂDUREȚ, Alexandra. Vezi Pădureț, Dionisos.

PĂDUREȚ, Alexandra. Vezi Pădureț, Vasile I.

PĂDUREȚ, Alexandra N. Vezi Pădureț, Nicolae F.

PĂDUREȚ, Daniil N. Vezi Pădureț, Nicolae F.

PĂDUREȚ, Dionis N. Vezi Pădureț, Nicolae F.

PĂDUREȚ, Dionisos. Născut în 1917, în comuna Corjeuți — Briceni (Basarabia). Deportat de sovietici, la 6 iulie 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Alexandra (născută în 1928) și copiii, Petru (n. 1946) și Gheorghe (n. 1949).

PĂDUREȚ, Dumitru. Născut în 1920, în comuna Gura Căinarului — Florești (Basarabia). Arestat de sovietici, la 15 noiembrie 1951. Condamnat la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenență la *Uniunea Democratică a Libertății*, organizație din Bălți — Basarabia, care urmă-

rea, în 1951, răscolirea împotriva ocupan-
tului sovietic. Trimis în lagărele de ex-
terminare din Siberia.

PĂDUREȚ, Eufrosina. Vezi Pădureț,
Ion I.

PĂDUREȚ, Gheorghe D. Vezi Pădureț,
Dionisoș.

PĂDUREȚ, Gheorghe V. Născut
în 1932, în Briceni — Basarabia. Condam-
nat de sovietici, în 1952.

PĂDUREȚ, Ilarion. Născut în 1922,
în comuna Gura Căinarului — Florești (Ba-
sarabia). Arestat de sovietici, în 1944, și
condamnat la muncă
silnică, pentru că își
satisfăcuse serviciul
militar în Armata
Română. Deportat în
regiunea Arhanghelsk. Eliberat în 1953.

PĂDUREȚ, Ion I. Născut în 1888, la
Tătărauca Veche — Basarabia. Victimă
a represiunii sovietice din 1949, împreună
cu soția, Eufrosina (născută în 1888).

PĂDUREȚ, Maria N. Vezi Pădureț,
Nicolae F.

PĂDUREȚ, Nicolae F. Născut în
1892, în Briceni — Basarabia. Deportat
de sovietici, în 1949, în Kurgan, pentru
apartenența la *Martorii lui Iehova*, împreună
cu soția, Parascovia (născută în 1892)
și copiii, Dionis (n. 1923), Alexandra (n.
1938), Maria (n. 1938) și Daniil (n. 1941).

PĂDUREȚ, Parascovia. Vezi Pădureț,
Nicolae F.

PĂDUREȚ, Petru D. Vezi Pădureț,
Dionisoș.

PĂDUREȚ, Vasile I. Născut în 1919,
în Briceni — Basarabia. Deportat de so-
vietici, în 1951, în Tomsk, pentru apar-
tenența la *Martorii lui Iehova*, împreună
cu soția, Alexandra, și copilul (n. 1951).

PĂDUROIU, Emilia. Din Constanța.
Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

PĂDUROIU, Ioan. Preot-paroh orto-
dox din comuna Mozăceni — Teleorman.
Condamnat, prin sentința 756/23.09.1947
a Tribunalului din Alexandria, la 6 luni
de închisoare, pentru "sabotaj economic"
(nu își putuse achita obligațiile agricole
uriaeșe, menite să ruineze gospodăria

țărănească și să îi oblige pe săteni să se
înscris în colectivă).

PĂDUROIU, Vasile. Preot-paroh
ortodox din comuna Bucu — Ialomița.
Arestat la 19 aprilie 1952. Condamnat
administrativ. Detenția în lagăre de muncă
forțată, la Canal. Eliberat la 25 aprilie
1954.

PĂDUȚ, Pavel. Țăran din comuna
Vâlcele — Olt. A luat parte la o răscoală
țărănească împotriva colectivizării și a
fost împușcat mortal, la Vâlcele, la 15
ianuarie 1962.

PĂFUCAN, Florica. Vezi Păfucan,
Maria, soția lui Flore Mateoc.

PĂFUCAN, Maria. Soția lui Flore (a
Gherii) Mateoc, țăran din satul Ucuriș,
comuna Olcea — Bihor, împușcat în ceafă
de securiști, la 3 august 1949, în timpul
unei răscoale împotriva predării cotelor
agricole. Întreaga comună se revoltase
atunci când primarul, Teodor Cotuna, le-
a spus țăranilor, în batjocură: "*Mâncăți
prune și castraveți, ca să puteți strânge
cureaua*". Maria Păfucan, împreună cu
fiicele sale și ale lui Mateoc, Maria și
Florica, au făcut parte din grupul de 45
de țărani, arestați și deportați, la 3 august
1949, în Bărăgan, cu domiciliu obligatoriu
și în Dobrogea, la muncă forțată.

PĂFUCAN, Maria. Vezi Păfucan,
Maria, soția lui Flore Mateoc.

PĂHANĂ, Badea. Funcționar. Arestat
în 1949. A murit la închisoarea Aiud.

PĂIȘ, Elena A. Născută la 30 martie
1947. Din județul Constanța. Domiciliu
obligatoriu, 4 ani și o lună.

PĂIȘ, Gheorghe (Ghiță). Arestat în
lotul "Vladimirești" și condamnat în
procesul judecat la 5, 6 și 7 decembrie
1955, de Tribunalul Militar Galați, la 20
de ani de închisoare.

PĂIȘ, Mihai N. (fiul lui Păiș, Nicolae
T.). Ofițer de cavalerie. Arestat în 1949
și condamnat la 5 ani de închisoare.
Detenția la Jilava, Aiud și Peninsula. A
murit la 2-3 ani de la eliberare.

PĂIȘ, Nicolae T. Născut la 11 iulie
1887, la București. Domiciliat în bd. Pa-
latul Cotroceni, la nr. 45. Amiral și sub-
secretar de stat pentru Marină (4 aprilie
1941 — 19 februarie 1943, când a demi-

sionat). La 21 mai 1946, în baza ordinului C.M.C. nr. 11703/1946, a fost întreprinsă o percheziție la domiciliul său, negăsindu-se nimic incriminatoriu. Amiralul a fost găsit bolnav la pat. Cu toate acestea, comisarul Constantin Niculescu l-a ridicat și l-a trimis la serviciul medical al închisorii Văcărești. Eliberat provizoriu, după câțva timp. Rearestat la 13 august 1948 și condamnat la 3 ani de închisoare. Mutat, la 20 august 1951, de la închisoarea Aiud la Sighet, unde erau încarcerati foștii demnitari. Nu a beneficiat de nici o îngrijire medicală. A protestat împotriva tratamentului de exterminare la care era supus, prin declararea unei greve a foamei de 40 de zile. Amiralul Nicolae Păiș a murit în celula 27 a penitenciarului Sighet, la 16 septembrie 1952, trupul neînsuflăit fiindu-i aruncat în groapa comună de pe malul Izei.

PĂIȘ, Pavel. A făcut parte dintr-un grup de țărani care s-au împotrivit colectivizării, în județul Râmnicu-Sărat. Arestat în 1950. Detenția la Râmnicu-Sărat și Gherla (din martie 1950).

PĂIȘ, Petre. Rănit la 8 noiembrie 1945, în timpul manifestației din Piața Palatului Regal, de rafalele unei mitraliere care trăgea din sediul Confederației Generale a Muncii, spre strada Wilson, unde se afla un grup de manifestați, în care era și Petre Păiș.

PĂIȘ, Ștefan. Medic din Buzău, arestat în 1949. Dus de la Ploiești la Brașov, unde a fost judecat.

PĂIȘ, Teodor. Arestat în 1948. Detenția la Pitești și lagărul de muncă forțată de la Midia (1951).

PĂIUȘAN, Ana. Născută la 16 februarie 1920, în satul Ostrov, comuna Birchiș (în apropiere de Savârșin și Vărădia de Mureș). Arestată la 28 septembrie 1950, pentru "uneltire", de către Securitatea Timișoara, și eliberată la 12 ianuarie 1953.

PĂIUȘAN, Cornel. Din Gladna Montană — Caraș-Severin. Mort în 1962, la închisoarea Aiud.

PĂIUȘAN, Filip. Născut la 23 septembrie 1925. Țăran din Ostrov, com. Birchiș. Arestat la 28 septembrie 1950 și condamnat, pentru "uneltire", de către

Tribunalul Militar Timișoara, la 4 ani de închisoare. Detenția la Poarta Albă și Gherla.

PĂIUȘAN, Vasile. Născut la 28 octombrie 1911 (sau 9 aprilie 1912 ?), în satul Ostrov, comuna Birchiș. Arestat la 28 septembrie 1950 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 2 ani de închisoare. Eliberat la 12 ianuarie 1953. Vezi și Păiușan, Filip.

PĂLĂGHITĂ. Avocat mort la închisoare.

PĂLĂMIDĂ, Lucian-Vladimir. Din Câmpina. Deținut politic, 4 ani, 4 luni și 14 zile.

PĂLĂNGEANU, Aristița. Din comuna Drăgoiești (pe râul Mostiștea). Arestată pentru că era bănuită că ar fi participat la revolta țărănească din comună, de la 7 iulie 1950. Detenția la Jilava.

PĂLĂNGEANU, Constantin. Mort în 1960, la închisoarea Gherla.

PĂLĂNGEANU, Emil C. Născut la 31 ianuarie 1891, la Adjud — Vrancea. Ca tânăr ofițer, a fost selecționat în 1913, împreună cu fratele său, Nicolae, de către căpitanul Victor Bădulescu și omul de stat Nicu

Filipescu, pentru a face parte din primele unități românești de schiori și trupe mobile de munte, foarte necesare în apropierea izbucnirii primului război mondial. Frații Pălăngeanu au fost trimiși în Suedia, la pregătire, iar când au revenit în țară, au format nucleul viitorului Corp al Vânătorilor de Munte, a cărui eficacitate avea să se facă simțită în timpul războiului și ulterior. Tot cei doi frați, împreună cu Victor Bădulescu, au fost și cei care au înființat O.N.E.F.-ul (Oficiul Național pentru Educație Fizică). Pentru meritele lor din război, cei doi frați au fost decorați cu Ordinul *Mihai Viteazul*. În perioada interbelică, cei doi s-au dedicat instruirii tineretului românesc, prin educație fizică, având un important aport la îmbunătățirea condiției fizice și a stării de sănătate a românilor. Emil Pălăngeanu a fost aghiotant

regal și profesor la clasa specială a Marelui Voievod de Alba-Iulia, viitorul Rege Mihai I (ținea orele de educație fizică); în același timp, era și cadru didactic la Institutul Militar de Educație Fizică. Generalul de divizie, Emil Pălângeanu, a fost arestat la 15 august 1952, în vârstă de 61 de ani. Condamnat la 60 de luni de muncă forțată, pentru “activitate dușmănoasă împotriva regimului democrat”. Detenția în lagărul de la Capul Midia, unde a fost în permanență persecutat de comandantul Liviu Borcea și de ofițerul politic, Lupu. Boala i s-a agravat, din cauza trudei la roabă și din cauza înjumătățirii rațiilor de mâncare, atunci când nu reușea să îndeplinească norma de muncă. Într-o zi viscoloasă de iarnă, atât de slab încât nici nu se mai putea ține pe picioare, a fost adus de pe șantier, pe brațe, de medicii Ion Jovin și Tincu. Pălângeanu nu a mai putut nici măcar să ajungă în baracă. Medicul Radu, de la infirmeria lagărului, nu i-a acordat nici o atenție. Generalul Emil Pălângeanu și-a dat suflul după Crăciunul lui 1952 (se pare că între 23 ianuarie și 4 februarie 1953). Trupul neînsuflețit i-a fost aruncat în stiva de schelete din magazia de stof a Midiei, unde cadavrele așteptau examenul medicului civil, care trebuia să confirme moartea celor exterminați prin muncă forțată. În același timp, la Sighet murea un alt cititor de țară, Iuliu Maniu, al cărui trup avea să fie și el aruncat într-o groapă comună din Cimitirul Săracilor, de pe malul Izei.

PĂLÂNGEANU (sau PĂLĂGEANU), Nicolae. Țăran din comuna Dobroiești (de pe râul Mostiștea). Arestat pentru participare la răscoala țărănească de la 7 iulie 1950, împotriva cotelor. Torturat la Securitatea din Calea Rahovei (București) și condamnat la 1 an de închisoare.

PĂLÂNGEANU, Nicolae C. (fratele lui Pălângeanu, Emil C.). General de divizie. Șef al Marelui Cartier General (1941) și Prefect al Poliției Capitalei (24 ianuarie 1942 — 17 martie 1944). După o carieră militară stralucită, se afla la comandă, în Bucovina, când a primit ordin de retragere din fața trupelor sovietice,

la 29 iunie 1944. Directiva operativă a Marelui Stat Major, de la 23 august 1944, emisă de generalul Gheorghe Mihail, referitoare la misiunile de luptă ale armatei, contra trupelor germane, l-a găsit pe N. Pălângeanu, numit comandantul zonei de sud, în calitate de comandant teritorial al Corpului 2 Armată, dispunând, ca mijloace de luptă, de totalitatea trupelor din regiune, cu excepția celor din Capitală și din zona suburbană. Misiunea trupelor generalului Pălângeanu era aceea de a împiedica sosirea de noi trupe germane și bulgare de peste Dunare și de a fi în măsură să intervină, la nevoie, în sprijinul Comandamentului Militar al Capitalei. Gen. N. Pălângeanu și-a îndeplinit cu succes datoria. După instalarea regimului comunist, Securitatea a trimis o echipă să îl aresteze. Nicolae Pălângeanu a avut un atac de cord și a murit pe loc.

PĂLĂRIE, Gheorghe. Născut în 1889, în Bălți — Basarabia. Victimă a represiunii sovietice din 1940, din timpul invaziei.

PĂLĂRIE, Ion. Din raionul Căușeni — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan.

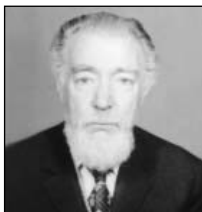
PĂLCUȚ, Ferician-Floare. Născut la 25 aprilie 1949, la Câmpani — Bihor. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PĂLMARU, Nicolae. Născut la 22 mai 1914, la Pridvorenii — Bucovina. Refugiat în Banat, la Moravița, din cauza invaziei sovietice. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, din 1951. Stabilizat în comuna Moravița (nr. 350).

PĂLOIU, Alexandru. Născut la 20 ianuarie 1929, în comuna Variaș — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Viișoara, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PĂLOIU, Maria. Născută la 21 octombrie 1926, în comuna Panaghia. Domiciliu obligatoriu, 4 ani, din 1951.

PĂLTĂNEA, Paul I. Născut la 25 iunie 1924, la București. Din 1926, locuiește la Galați (mama lui era verișoară primară a profesorului de germană și latină, Ion Tohăneanu, director al

Liceului *Vasile Alecsandri*). Absolvent al liceului *Vasile Alecsandri* din Galați (1943) și al Facultății de Istorie din București (1947). Profesor suplinitor (1947-48). Arestat la 17 mai 1948, de Securitatea Galați. Nu a primit condamnare juridică. Condamnat administrativ, la 2 ani de închisoare. Detenția la Aiud (de la 15 septembrie 1948) și Ocnele Mari (de la 15 decembrie 1948). După executarea primei pedepse, a primit o nouă condamnare administrativă, de 2 ani de închisoare. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Capul Midia, în brigăzile de “pedepsiți”. Eliberat la 31 decembrie 1952 și ținut, în continuare, sub observație. A lucrat la o cooperativă meșteșugărească. Rearestat la 17 mai 1959, torturat și condamnat la 18 ani de închisoare, după un proces înscenat conform directivelor M.A.I. Detenția la Aiud, unde a stat în aceeași celulă cu institutorul Constantin Caragață, din Tichiriș — Vrancea. Eliberat, prin grațiere, la 30 iulie 1964. Profesor în comuna Văcăreni — Tulcea (din 1957), angajat al Muzeului de Istorie din Galați (din 1969). În 1973 și-a luat doctoratul în istorie, iar în 1974 a fost transferat, în mod abuziv, la Biblioteca V. A. *Urechia* din Galați, al cărei director avea să devină, pe motiv că făcuse “educație anticomunistă” grupurilor de vizitatori ai muzeului la care lucrase. A publicat numeroase documente și studii proprii cu referire la istoria ținuturilor românești de la Dunărea de Jos. Volume publicate: *Istoria orașului Galați, de la origini până la 1918* (2 volume), *Viața lui Costache Negri, Neamul logofătului Costache Conachi*. Membru în conducerea Institutului Român de Genealogie și Heraldică *Sever Zotta* din Iași și autor de studii genealogice.

PĂMÂNT, Eleonora. Din Galați. Condamnată.

PĂMÂNȚAȘ, Dumitru I. Născut în 1919, la Leordeni-Muscel. Prizonier în URSS. La revenirea în țară (29 noiembrie 1955), a fost arestat. Detenția la Gherla.

PĂNESCU, Constantin Gh. Născut la 1 februarie 1897, în comuna Țigănași — Mehedinți. Inginer domiciliat la Drobeta — Turnu-Severin. Arestat la 11 iulie 1959.

Condamnat, în urma unui proces înscenat, la 7 ani de închisoare, pentru “propagandă dușmănoasă”. Detenția la Craiova, Jilava și Gherla, unde a murit în 1960, din cauza torturilor îndurate în timpul anchetei.

PĂNESCU, Dumitru. A murit în 1959, la închisoarea Gherla.

PĂNESCU, Dumitru. Născut la 26 septembrie 1917. Tâmplar din Arad. Arestat în 1952 și condamnat la 2 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Eliberat în 1954. A murit la Arad, în 1991.

PĂNESCU, Elena. Trimisă în judecată în 1946, de maiorul procuror Iorgu Popescu și implicată în procesul organizației anticomuniste *Sumanele Negre*.

PĂNESCU, Ștefan. Din Reșița. Arestat în februarie 1952, de Securitatea Reșița. Detenția 10 luni, în lagărul de muncă forțată de la Poarta Albă.

PĂNESCU, Victor T. Născut la 7 februarie 1915, în comuna Rătești-Topoloveni — Argeș. Țăran cu 4 clase primare, tată a 5 copii. S-a împotrivit colectivizării și, la 18 aprilie 1958, a întocmit un memoriu, semnat împreună cu mai mulți țărani, în care susțineau că organele administrative locale le-au furat pământul. Acțiunea lui a contribuit la stagnarea procesului de înscriere în colectiva agricolă și a condus la revolta de la 24 aprilie 1958. Victor Pănescu a fost arestat la 30 aprilie 1958, torturat la Securitățile din Pitești și Craiova și condamnat, după un proces înscenat, prin sentința 283/22.07.1958 a Tribunalului Militar Craiova, semnată de căpitanul Viorel Munteanu, la 8 ani de muncă forțată, pentru “uneltire împotriva ordinii sociale”. Detenția la Craiova, Jilava și în lagăre din Bălțile Dunării.

PĂNOIU, Mihai. Născut la 1 decembrie 1947, în comuna Livezile — Timiș. Deportat, împreună cu alte 20 de persoane, la 18 iunie 1951. Domiciliu obligatoriu în Barăgan, împreună cu familia, 4 ani.

PĂNUȘ, Feodora F. Născută în 1893, la Ciopleni — Criuleni (Basarabia). Deportată de sovietici, la 6 iulie 1949, în regiunea Irkutsk, împreună cu fiica, Parascovia.

PĂNUȘ, Igor V. Vezi Pănuș, Victor I.

PĂNUȘ, Mihai P. Născut în 1898, la Ciopleni — Criuleni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Irkutsk.

PĂNUȘ, Parascovia. Vezi Pănuș, Feodora F.

PĂNUȘ, Sofia. Vezi Pănuș, Victor I.

PĂNUȘ, Victor I. Născut în 1913, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1941, la 5 ani de muncă silnică, pentru "activitate antisovietică". Soția, Sofia (n. 1915) și fiul, Igor (n. 1940) au fost deportați în 1941, în Kazakhstanul de Sud.

PĂNUȚĂ, Alexei. Născut în satul Zaim, raionul Căușani — Tighina (Basarabia). Țăran arestat în 1944, de N.K.V.D., după invazia sovietică în Basarabia. Deportat în Siberia. S-a îmbolnăvit din cauza condițiilor de exterminare prin muncă forțată. După amnistia din 1955, s-a întors acasă, în 1956.

PĂNUȚĂ, Alexei. Din Chișinău — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949.

PĂNUȚĂ, Ana E. Născută în 1897, la Chișinău — Basarabia. Deportată de sovietici, în 1949, în regiunea Kemerovo, împreună cu fiul, Eugen (născut în 1929), ca "familie de colaboraționist".

PĂNUȚĂ, Dominte. Țăran basarabean din satul Zaim — Tighina (Basarabia). Arestat de N.K.V.D., la 6 iulie 1949, și deportat, împreună cu soția, Natalia, în Siberia, unde a și murit.

PĂNUȚĂ, Eugen. Vezi Pănuță, Ana E.

PĂNUȚĂ, Natalia (soția lui Pănuță, Dominte). Țăranca din Zaim — Tighina (Basarabia). Arestată, împreună cu soțul, și deportată în Siberia. A revenit în 1957, după amnistia din 1956.

PĂNUȚĂ, Vasile. Țăran din satul Zaim — Tighina. Deportat în Siberia, la 6 iulie 1949, împreună cu soția și cei 4 copii. A dispărut fără urmă. Soția și copiii s-au întors acasă, în 1956.

PĂPĂȘILĂ, Traian-Cornel. Născut la 4 mai 1934, la Oravița. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PĂPUȘE, Iorgu M. Din comuna Lipănești — Prahova. Arestat și deținut, 1 an, 9 luni și 17 zile.

PĂPUȘOI, Teodosie D. Născut la 14 august 1891, la Soroca — Basarabia. Do-

miciliat la Ploiești (str. Veronica Micle, nr. 9). Fost polițist. Arestat. A murit la 27 octombrie 1952, la închisoarea Făgăraș, în lipsa oricărui îngrijiri medicale.

PĂRĂSCĂU, Țăran din Maramureș. Împușcat de Securitate în 1950, la Călinești — Maramureș.

PĂRĂU, Elvira. Farmacistă din Cluj, fiica de preot. Condamnată.

PĂRĂUȘANU, Nicolae. Născut în 1904, în comuna Pleșoi — Vâlcea. Preot ortodox, paroh la Păraușani-Pleșoi. Urmarit de Securitate, a stat ascuns 12 ani, în munți. A murit în 1986.

PĂRCUȚAN, Constantin. Din Câmpulung-Moldovenesc. Condamnat, prin sentința 487/1950 a Tribunalului Militar Iași, la 3 ani de închisoare, pentru că, în aprilie 1945, găzduise o persoană urmărită de Siguranță.

PĂRDUȚ, Simion. Partizan anticomunist din grupul fraților Gheorghe și Leon Șuşman. Arestat în noaptea de 18 spre 19 iulie 1957, la Posaga — Alba, și torturat la Securitatea Cluj. Condamnat, prin sentința 463/17.04.1958 a Tribunalului Militar Cluj, semnată de președintele completului, colonelul Paul Finichi, cel care a trimis la moarte zeci de partizani.

PĂRDUȚIU, Ilarie. Țăran, partizan anticomunist din grupul de la Posaga, al fraților Susman. Condamnat, prin sentința 463/17.04.1958 a Tribunalului Militar Cluj, la 7 ani de închisoare. Detenția la Gherla.

PĂRDUȚIU, Simion I. (fiul lui Părduțiu, Ilarie). Din comuna Măhăceni. Partizan anticomunist condamnat, prin sentința 463/17.04.1958 a Tribunalului Militar Cluj, la 7 ani de închisoare. Detenția la Sibiu și Gherla.

PĂRNUȘ, Iacob S. Născut la 25 mai 1889. Fost comisar. Prizonier în URSS, revenit în țară la 29 noiembrie 1955. Mort la 26 noiembrie 1958, la închisoarea Gherla, în condiții de exterminare.

PĂRNUȘ, Vasile I. Născut la 24 octombrie 1906, în comuna Ciutacu. Arestat în 1950. A murit la 19 decembrie 1952, la Cernavodă, din cauza regimului de exterminare prin muncă forțată.

PĂROȘANU, Teodor. Născut în 1904, la Cucuieti — Olt. Preot ortodox la Verguleasa — Olt. Condamnat și deținut politic.

PĂRPAUȚĂ, Gheorghe. Condamnat în 1950. Detenția la minele de plumb de la Baia Sprie și la Gherla.

PĂRȚILĂ, Eugenia. Țărăncă din comuna Segacea-Posaga — Alba. Arestată în 1958, torturată și condamnată, prin sentința 463/12.04.1958 a Tribunalului Militar Cluj, pentru sprijinirea partizanilor anticomuniști din grupul fraților Șuşman.

PĂRȚILĂ, Ioan. Țăran din comuna Segacea-Posaga — Alba. Condamnat, prin sentința 463/12.04.1958 a Tribunalului Militar Cluj, pentru “complicitate” la acțiunile grupului de rezistență condus de frații Șuşman.

PĂRȚILĂ, Ioan. Țăran dintr-un sat de lângă Posaga — Alba. Condamnat, prin sentința 463/27.04.1958 a Tribunalului Militar Cluj, pentru sprijinirea partizanilor din grupul fraților Șuşman. Detenția la Sibiu, Cluj și Gherla.

PĂRȚILĂ, Vasile. Născut la 11 mai 1912, în comuna Posaga — Alba. Preot. Arestat în 1957, torturat și condamnat, într-un proces înscenat în vederea sperierii celor care îi sprijiniseră pe partizanii anticomuniști din grupul fraților Șuşman, prin sentința 902/1958 a Tribunalului Militar Cluj, la 9 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A slujit în parohia Ciuleni — Cluj, de unde a ieșit la pensie, în 1972.

PĂSAIU, Iulian. Condamnat.

PĂSAT, Dumitru. Născut în 1894. Țăran din satul Slobozia Mare — Cahul (Basarabia). Arestat de N.K.V.D., torturat pentru că rămăsese legat sufletește de România și condamnat în februarie 1945. A murit în noiembrie 1947, într-o închisoare de lângă Chișinău, în condiții de exterminare.

PĂSAT, Dumitru (al lui Gheorghe). Din comuna Pătrăuții de Sus — Bucovina. Una dintre cele 50 de victime făcute de sovietici în comună, ale căror nume se află înscrise pe troița comemorativă din curtea bisericii.

PĂSAT, Dumitru I. Născut în 1890, în comuna Balașinești — Briceni (Basarabia).

Condamnat de sovietici, în 1944, la 10 ani de muncă silnică, pentru “trădare de patrie”. Vezi și Păsat, Feodosia Șt.

PĂSAT, Elena D. Vezi Păsat, Feodosia Șt.

PĂSAT, Eufrosina. Născută în 1890, în comuna Neagra — Hâncești (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1941, în regiunea Novosibirsk.

PĂSAT, Eufrosina. Țărăncă din satul Sofia — Hâncești (Basarabia). Arestată de N.K.V.D., după 21 iunie 1941, când armata română a intrat în Basarabia, pentru a o elibera de invadatorul sovietic. A dispărut fără urmă, împreună cu fiul și nora sa.

PĂSAT, Feodosia Șt. (soția lui Păsat, Dumitru I.). Născută în 1890, în comuna Balașinești — Briceni (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu copiii, Zinaida (n. 1928), Vasile (n. 1930), Liuba (n. 1934), Elena (n. 1936) și Mina (n. 1941), ca “familie de colaboraționist”.

PĂSAT, Gheorghe. Țăran arestat înaintea intrării trupelor românești în Basarabia, la 21 iunie 1941. Exterminat în lagărele sovietice.

PĂSAT, Gheorghe I. Născut în 1888, în comuna Neagra — Hâncești (Basarabia). Fost primar al comunei, din partea P.N.L. Condamnat de sovietici, în 1941, la 5 ani de muncă silnică.

PĂSAT, Gheorghe I. Din comuna Sofia — Hâncești (Basarabia). Victimă a represiei sovietice din 1940.

PĂSAT, Ion. Din Galați. Condamnat.

PĂSAT, Ion. Născut în 1928. Din Slobozia Mare — Cahul (Basarabia). Arestat la 6 iulie 1949, împreună cu soția, Sonea, născută Grecu, și deportat în Siberia. S-a întors acasă în 1956, după amnistie.

PĂSAT, Ionica. Arestată în 1952, pentru că îl ajutase să treacă granița pe un francez acuzat că ar fi întreținut legături cu Ambasada Franței din București. Torturată în anchete, s-a îmbolnăvit de plămâni. Detenția la M.A.I. și Jilava (1954).

PĂSAT, Liuba D. Vezi Păsat, Feodosia Șt.

PĂSAT, Mina D. Vezi Păsat, Feodosia Șt.

PĂSAT, Nicolae. Născut în 1931, la Slobozia Mare — Cahul (Basarabia). Arestat la 6 iulie 1949 și deportat în Siberia, în regiunea Altai. S-a întors acasă, după 7 ani.

PĂSAT, Olga. Țărancă din satul Sofia — Hâncești (Basarabia). Deportată în 1941, împreună cu soțul și soacra, înainte de sosirea trupelor românești eliberatoare, în iunie 1941. A dispărut fără urmă.

PĂSAT, Olga F. Născută în 1922, în comuna Neagra — Hâncești (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1941, în regiunea Novosibirsk.

PĂSAT, Sonea (soția lui Păsat, Ion). Născută în 1929, la Slobozia Mare — Cahul (Basarabia). Deportată în Siberia, la 6 iulie 1949. S-a întors acasă în 1956, după amnistie.

PĂSAT, Vasile D. Vezi Păsat, Feodosia Șt.

PĂSAT, Zinaida D. Vezi Păsat, Feodosia Șt.

PĂSĂREANU, Ion I. Născut la 25 septembrie 1915, în comuna Ghirdănești — Gorj. Domiciliat în comuna Siminoc — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani și o lună.

PĂSĂRICĂ, Marin. Născut în 1900, în sudul Olteniei. La 8 ani a venit la București, unde a vândut semințe prăjite de floarea-soarelui și bostan. Din banii economisiți după ce îi dădea negustorului său partea cuvenită, vindea covrigi și gogoși. Muncitor și cinstit, a fost primit ucenic la o brutărie. Cu timpul, a devenit tot mai angajat în mișcarea muncitorească. Membru al Biroului Tineretului Socialist (1919), a fost delegat la Congresul al III-lea al Internaționalei Socialiste de la Moscova. Din 1925, Marin Păsărică a devenit proprietarul unei brutării, iar în 1931-32 avea deja două brutării, cu sute de puncte prin care comercializa gogoși, covrigi, turtă dulce. O parte din profituri le oferea Ajutorului Roșu Internațional. După 1933 au început să fie arestați unii dintre liderii mișcării muncitorești. Păsărică a fost arestat, până în 1944, de 7 ori și închis la Doftana, așa-zisa “universitate comunistă”, unde a fost bucătarul deținuților. Nici după instalarea

la putere a comuniștilor nu a stat departe de detenția politică, neputând accepta regimul de teroare sălbatică pe care îl instauraseră foștii săi tovarăși politici. Arestat în 1949, pentru “deviaționism”. În 1952, Marin Păsărică se afla în celula 41 de la M.A.I. (vezi revista *Memoria*, nr. 36-37, pp. 107-109). Păsărică s-a lepădat de comunism și a învățat *Tatăl nostru* de la colegul de detenție, Constantin Ionașcu.

PĂSĂRICĂ, Polifron. Din comuna Tătăraști — Teleorman. Condamnat. Detenția în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării (1960).

PĂSĂRICĂ, Vasile. Născut în 1925. Țăran din comuna Epureni — Tutova. Mort în 1947, la închisoarea Aiud.

PĂSĂRIN, Constantin. Internat de Securitate, din cauză că protestase, întemeiat, împotriva regimului comunist, la azilul psihiatric de la Poiana Mare, unde i-a fost ruinată sănătatea.

PĂSĂTOIU, Iosif. Din București. Condamnat, prin decretul 417/20.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată, într-un lagăr.

PĂSCĂLUȚĂ, Ștefan I. Născut în 1888, în comuna Maramonovca — Dondușeni (Basarabia). Membru al *Sfatului Țării*, care a votat Unirea Basarabiei cu România, la 27 martie 1918. Arestat de sovietici, în 1949, și condamnat. Se pare că a murit în deportare, în Republica Tatară. Soția lui, Tecla (născută în 1889), a fost și ea supusă represiunii sovietice din 1949.

PĂSCĂLUȚĂ, Tecla. Vezi Păscăluță, Ștefan I.

PĂSCĂLUȚĂ, Victor P. Condamnat, prin decizia 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PĂSCĂREANU. Deținut, mai mulți ani, în lagăre de muncă forțată.

PĂSCULESCU, Dimitrie N. (fiul lui Păsculescu, Nicolae). Născut la 11 martie 1927. Elev din comuna Cicir - Arad. Urmarit de Securitate între 18 iulie 1949 și 6 iunie 1950, când a fost arestat. Torturat la Securitațile din Arad și Timișoara. Condamnat, după un proces înscenat de Tribunalul Militar Timișoara, la 8 ani de

închisoare. Detenția la Jilava, Peninsula și Gherla. În 1958, în loc să fie eliberat după executarea pedepsei, a fost trimis cu domiciliu obligatoriu în Barăgan, până în 1961.

PĂSCULESCU, Floare (soția lui Păsculescu, Nicolae). Țărancă din Cicir — Arad. Arestată în mai multe rânduri, după 1949. Începând cu data de 9 iunie 1950, a stat 3 luni în detenție, pentru că soțul ei, Nicolae, și cei doi fii, Dimitrie și Gheorghe, erau arestați. A murit în 1992.

PĂSCULESCU, Gheorghe N. (fiul lui Păsculescu, Nicolae). Născut la 29 iulie 1928. Elev la Liceul Comercial din Arad. Arestat în 1950 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 5 ani de închisoare. Detenția la Arad, Jilava, Peninsula și Gherla.

PĂSCULESCU, Nicolae (tatăl lui Păsculescu, Dimitrie N. și al lui Păsculescu, Gheorghe N.). Născut la 28 iulie 1901. Țăran din Cicir — Arad. Li s-a alăturat copiilor săi fugari și i-a sprijinit, în împotrivirea lor față de regimul comunist. Arestat la 6 iunie 1950, împreună cu băieții săi. Anchetat la Securitatea Arad și învinuit de “tăinuire”. Condamnat la 2 ani de închisoare. Detenția la Arad, Timișoara și Canal.

PĂSCULESCU, Nicolae. Mecanic de locomotivă din Turnu-Severin. Membru al unei organizații de rezistență națională anticomunistă, din județul Mehedinți, condusă de Dumitru Totir, care procurase 37 de calupuri de trotil, pe care le depozitase în casa lui N. Păsculescu, unde au și fost găsite, la percheziție. Bătut la Turnu-Severin și la Securitatea Craiova. Implicat în procesul organizației și condamnat, prin sentința 307/26.11.1952, pronunțată la Craiova, la 5 ani de închisoare. Detenția la Craiova, Jilava și Poarta Albă (1955).

PĂSCULESCU-ORLEA, Emil. Născut la 9 iunie 1901, în comuna Orlea — Olt. Preot-paroh ortodox, la București. Arestat la 31 ianuarie 1952 și deținut administrativ, fără proces, la Canal, până la 20 iulie 1955, când a fost eliberat.

PĂSCULEȚ, Vasile E. Născut la 8 septembrie 1891. Muncitor din Bușteni

— Prahova. Arestat în 1951. Detenția la Capul Midia, unde a murit, la 20 februarie 1953, în condiții de exterminare prin muncă forțată și în lipsa oricărei îngrijiri medicale.

PĂSTILĂ, Toma. Țăran din Oravița. Condamnat în 1949, la 4 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Timișoara, Jilava și Poarta Albă.

PĂSTOR, Dionisie. Țăran mort la închisoarea Aiud.

PĂSTRĂV, Ieronim. Profesor din Aiud. Arestat în martie 1949, împreună cu doctorul Eugen Müller, inginerul Petru Șeicărescu ș.a. Anchetat la Securitatea din Alba-Iulia.

PĂȘCUȚIU, Teodor (Doda). Țăran din comuna Dumbrăvița de Codru, de lângă Beiuș. Fiul preotului ortodox din comună. Condamnat în 1949, într-un lot de elevi și studenți (era student în anul I, la Facultatea de Chimie din București), pentru că răspândise cărți interzise, din biblioteca tatălui său, recitase poezii interzise, precum *Doina* lui Eminescu, și le vorbise colegilor de *nicadori* și *decemviri*. Detenția la Târgșor, Canal și mina de plumb de la Baia Sprie (1953).

PĂȚAL (sau PĂȚAL). Țăran din comuna Malul cu Flori — Dâmbovița. Primar al comunei. Condamnat în 1950. Detenția la Pitești, Jilava și în lagăre de muncă forțată de la Canalul Dunăre — Marea Neagră: Poarta Albă, Gaeș (1952). Le-a oferit colegilor de celulă slănină de urs și miere, pe care le preparase înainte să fie arestat (cf. Horia Stanca).

PĂTĂRĂU, Ion Gh. Născut în 1913, în Drochia — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1946, la 5 ani de muncă silnică.

PĂTĂROAIE, Vasile. Mort în 1960, la închisoarea Gherla.

PĂTĂRLĂGEANU, Mircea. Membru P.N.L. Arestat în august 1945 și judecat în procesul înscenat organizației T (9 — 15 septembrie 1945). Condamnat la 3 ani de închisoare.

PĂTĂRNICĂ, Ion. Născut în 1892, în satul Nădușita — Bălți (în Basarabia, pe cursul pâraului Cubolta). Arestat de N.K.V.D., la 6 iulie 1949, împreună cu

soția și 3 copii. Deportați în Siberia, în regiunea Kurgan, unde Ion Pătârnica a murit, în condiții de exterminare. A fost reabilitat, post-mortem, în 1987.

PĂTERĂU, Ion V. Născut la 26 noiembrie 1914, în comuna Mihăiești, raionul Drăgănești — Olt. Țăran care a redactat, în 1957, o fițuică în care combatea abuzurile regimului comunist și acțiunea de colectivizare agricolă. Arestat și condamnat la 60 de luni de muncă forțată. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării, începând cu 1959. Eliberat la 6 aprilie 1962, prin ordinul E/10102 al M.A.I.

PĂTRAN, Teodor. Țăran din Nădlac — Arad. Condamnat în 1949, la 6 ani de muncă forțată, de către Tribunalul Militar Timișoara. Detenția la Periprava, unde s-a îmbolnăvit. A murit la scurt timp după eliberare.

PĂTRAȘCU (?). Partizan anticomunist din Balta Potelu — Romanai, unde se afla împreună cu studentul Virgil Milcu, fiul preotului Petre Milcu, din comuna Ianca — Romanai. Judecat de Tribunalul Militar Craiova, în 1951.

PĂTRAȘCU, Alexandra. Vezi Pătrașcu, Ion Gh.

PĂTRAȘCU, Andrei I. Din Mizil (str. Mihai Bravu, nr. 183). Arestat de Securitatea Ploiești. Deținut 8 luni și 6 zile.

PĂTRAȘCU, Constantin. Din Dâmbovița. A murit la închisoarea Gherla.

PĂTRAȘCU, Constantin. Din Tecuci. Condamnat.

PĂTRAȘCU, Cristian. Condamnat. Detenția la Aiud.

PĂTRAȘCU, Dumitru. Muncitor rănit, prin împușcare, de un soldat sovietic, în noaptea de 30 septembrie 1945, la Ploiești.

PĂTRAȘCU, Efimia I. Vezi Pătrașcu, Ion Gh.

PĂTRAȘCU, Eugenia M. Vezi Pătrașcu, Macar I.

PĂTRAȘCU, Feodosia. Vezi Pătrașcu, Macar I.

PĂTRAȘCU, Gheorghe. Născut în 1913, în comuna Buruienești — Neamț. Preot franciscan, fost director al Seminarului Franciscan de la Halăucești. Arestat la 25 martie 1949 și condamnat, în urma

unui proces înscenat, la 11 ani de închisoare. Detenția la Iași, Jilava, Peninsula, Sigheț și Râmnicu-Sărat. La expirarea pedepsei, a fost trimis cu domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Lățești. A funcționat, în clandestinitate, ca superior al franciscanilor din Moldova. A murit în 1995 și a fost înmormântat în cimitirul parohial din Luizi-Călugăra — Bacău.

PĂTRAȘCU, Gheorghe. Din Ploiești (str. 23 August, nr. 218). Arestat de Securitatea Ploiești. Deținut 2 ani.

PĂTRAȘCU, Gheorghe. Student la Politehnica din București. Membru al Mișcării Legionare. Arestat în 1948, împreună cu alți membri ai Centrului Studentesc Legionar. Torturat în anchetă, la M.A.I. (București). Detenția la Jilava, Pitești și Gherla. La fabrica închisorii Gherla, era recunoscut ca un foarte bun meseriaș.

PĂTRAȘCU, Gheorghe. Născut în 1913. Țăran din comuna Buruienești (lângă Târgu-Frumos). Arestat la 10 august 1950. Detenția la Râmnicu-Sărat. Eliberat la 7 august 1959.

PĂTRAȘCU, Gheorghe F. Născut în 1919, în comuna Milești Mici — Ialoveni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu soția, Zinovia (născută în 1918) și fiica, Maria (n. 1943), pentru apartenența la *Martorii lui Iehova*.

PĂTRAȘCU, Gheorghe Gh. Născut la 20 mai 1886. Contabil arestat la 9 iulie 1952. Mort la 8 decembrie 1954, la închisoare.

PĂTRAȘCU, Ioan I. Născut la 15 septembrie 1884, în comuna Schitul Golești. Muncitor minier, tată a 5 copii. Arestat în 1958 și condamnat, prin sentința 61/5.06.1958 a Tribunalului Militar București, pentru "nedenuțarea" partizanilor anticomuniști Ion Șerban și Ion Voican.

PĂTRAȘCU, Ion Gh. Născut în 1898, în comuna Pogănești — Hâncești (Basarabia). Fost jandarm și membru P.N.L. Condamnat, de sovietici, în 1941, și deportat în lagărul de la Sverdlovsk, unde a și murit, în același an, în condiții de exterminare. Soția lui, Alexandra (născu-

tă în 1906) și copiii, Parascovia (n. 1925), Petru (n. 1926) și Efimia (n. 1928) au fost deportați tot în 1941, în Tiumen.

PĂTRAȘCU, Ion S. Din București. Condamnat, prin decizia 444/26.09.1951, la 12 luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PĂTRAȘCU, Macar I. Născut în 1917, în comuna Vărvăreuca — Florești (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Feodosia (n. 1925) și fiica, Eugenia (n. 1944).

PĂTRAȘCU, Maria. Din București. Cumnata lui Pamfil Șeicaru. S-a îmbolnăvit psihic, în urma anchetelor brutale la care a fost supusă, la M.A.I. Detenția la Jilava, Arad și Miercurea-Ciuc. Eliberată, după ani de chinuri, a murit la puțin timp.

PĂTRAȘCU, Maria. Din Răcari. Condamnată la 15 ani de muncă silnică. Detenția la Mislea și Miercurea-Ciuc.

PĂTRAȘCU, Maria Gh. Vezi Pătrașcu, Gheorghe F.

PĂTRAȘCU, Neculai. Născut la 23 martie 1915. Țăran din Nădrag — Severin. Condamnat.

PĂTRAȘCU, Nică. Din Galați. Condamnat.

PĂTRAȘCU, Nicolae. Învățător din județul Brăila. După primul an de învățământ, s-a transferat în județul Mureș, unde s-a căsătorit și s-a împrietenit cu învățătorul Ion Faliboga. Arestat în 1958 și condamnat, în procesul înscenat organizației anticomuniste conduse de Faliboga (*Comitetul Național de Eliberare*), de către Tribunalul Militar Cluj. Detenția la Deva, Aiud și Gherla.

PĂTRAȘCU, Parascovia I. Vezi Pătrașcu, Ion Gh.

PĂTRAȘCU, Petru I. Vezi Pătrașcu, Ion Gh.

PĂTRAȘCU, Simion M. Născut în 1902, la Soroca — Basarabia. Fost polițist, în perioada interbelică. Condamnat de sovietici, în 1940, la 8 ani de muncă silnică. A dispărut în lagărele de exterminare prin muncă forțată.

PĂTRAȘCU, Sofia-Nicoleta. Născută la 29 aprilie 1929. Din Liești — Putna. Călugăriță la mănăstirea Vladimi-

rești. Condamnată în 1959, la 10 luni de închisoare. Detenția la Galați.

PĂTRAȘCU, Stere. Elev la Liceul Comercial din Brașov. Arestat în 1948, într-un grup de elevi. Torturat la Securitate și condamnat în 1949.

PĂTRAȘCU, Sterie. Domiciliat în comuna Ciuperceni — Gorj. Arestat la 28 iunie 1948, de Securitatea Târgu-Jiu. Anchetat la M.A.I. și condamnat la 5 ani de închisoare, pentru “uneltire”. După expirarea pedepsei, a mai fost ținut la închisoare încă 11 luni. Eliberat la 27 mai 1954.

PĂTRAȘCU, Tănase. Din comuna Brezoaie — Ilfov. Condamnat, prin decretul 377/30.08.1951, la 12 luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PĂTRAȘCU, Teodor. Din Galați. Condamnat, prin decretul 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PĂTRAȘCU, Traian. Notar din Zărnești — Vâlcea. Considerat “suflet al reacțiunii” și bănuțat că ar fi fost un legionar căruia i se pierduse dosarul. Internat în lagărul de la Caracal, după 6 martie 1945.

PĂTRAȘCU, Vasile. Din Bârlad. Student la Academia Comercială. Membru al Mișcării Legionare. Arestat în 1948 și condamnat. Detenția la Jilava și Pitești, unde a trecut prin chinurile *reeducării* prin tortură. A făcut parte din primul grup dus în Camera 4 *Spital*, la 6 decembrie 1949. A fost dus și la Gherla, tot în timpul *reeducării*. Acolo a lucrat în fabrica închisorii, fiind un fel de responsabil cu contabilitatea.

PĂTRAȘCU, Vasile R. Născut la 1 ianuarie 1922, la Bârlad. Preot ortodox în comuna Măgurele — Ilfov. Arestat în 1948 și condamnat la 15 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Pitești, Jilava, Gherla, Aiud și Periprava.

PĂTRAȘCU, Zinovia. Vezi Pătrașcu, Gheorghe F.

PĂTRĂȘCANI, Ion. Născut în 1923. Originar din comuna Fitionești, de lângă Panciu. Ofițer de aviație — mecanic. Trimis, în primăvara lui 1944, la specializare în Germania. La sfârșitul războiului, se găsea în Danemarca, internat într-un

lagăr de prizonieri germani. A suferit un grav accident la coloana vertebrală, fiind nevoit să stea câteva luni în ghips. Revenit în țară, a fost arestat în 1948 și condamnat, după un proces înscenat, la 15 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Aiud, unde în 1951 lucra la fabrica închisorii.

PĂTRĂȘCANU. Învățător din Munții Vrancei, arestat și condamnat, în timpul răscoalei țărănești anticomuniste, din iulie 1950.

PĂTRĂȘCANU. Prizonier în URSS. Revenit în țară, în 1956, a fost arestat și întemnițat.

PĂTRĂȘCANU. Tânăr din Panciu. Membru al Mișcării Legionare. Arestat în 1941, după rebeliunea legionară din ianuarie. În 1952, se afla la închisoarea Aiud. Lucra în lemn, la strung, și vorbea mereu de via pe care o avusese acasă.

PĂTRĂȘCANU, Elena (soția lui Pătrășcanu, Lucrețiu D.). Arhitect decorator cu simpatii politice comuniste. Condamnată în lipsă, înainte de 1930, în procesul unui grup de comuniști acuzați de spionaj

în favoarea sovieticilor. A revenit în țară în 1936, cu ocazia rejudecării procesului, dar a fost sfătuită, de la Paris, să nu se prezinte la tribunal înainte de a se consulta cu șefii P.C.R. Prin Sraer, l-a cunoscut pe Lucrețiu Pătrășcanu, iar în 1939 s-a botezat și s-a măritat cu acesta. Împreună cu soțul său, a luat parte la acțiunile întreprinse, în ilegalitate, de membrii P.C.R. Când soțul său a fost arestat și internat, în timpul guvernării legionare, în lagărul de la Miercurea-Ciuc, și apoi și în timpul guvernării Ion Antonescu, Elena Pătrășcanu s-a zbatut pentru a obține un regim mai bun de detenție. A reușit, primind domiciliu obligatoriu la Poiana Țapului. După instalarea regimului comunist, a fost arestată de foștii tovarăși, anchetată și chemată ca martor al acuzării, în procesul înscenat soțului său. Condamnată în cel de-al doilea lot al procesului Pătrășcanu, judecat între 26 aprilie și 6

mai 1954, și în care erau implicați 17 foști martori ai acuzării. Detenția la Dumbrăveni (până la 11 iulie 1955) și Miercurea-Ciuc. Grațiată la 26 mai 1956. I s-a permis să plece în exil, în Elvetia.

PĂTRĂȘCANU, Lucrețiu D. Născut

în 1901, la Bacău. Avocat și profesor universitar, domiciliat în București (str. Vasile Lascăr, nr. 100). Unul dintre activiștii principali ai Partidului Comunist Român,

membru în Comitetul Central și autor de lucrări istoriografice marxiste. S-a instruit la Moscova, începând din 1922, ca reprezentant al P.C.R. (de fapt, al PCdR: Partidul Comunist din România - PCdR își va schimba denumirea în Partidul Comunist Român - PCR, abia la Conferința națională de la 16-21 octombrie 1945; pentru evitarea confuziilor, vom folosi, totuși, numai abrevierea P.C.R.). În 1935, a revenit clandestin în România, angajându-se în activitatea comunistă din ilegalitate, în regiunea Moldovei (Iași și Piatra-Neamț). În primăvara lui 1936, i s-a cerut să intre în legalitate, pentru a putea lucra în Frontul popular și pentru a pregăti apărarea comuniștilor care erau trimiși în judecată. În martie 1938, nu a mai fost reales în Comitetul Central, fiind pus la dispoziția comuniștilor din București, unde a colaborat cu Athanase Joja (1939-1940). După 6 septembrie 1940, a fost arestat, la ordinul autorităților legionare, și internat în lagărul de la Miercurea-Ciuc. Ulterior, a fost adus la București și eliberat de către Prefectul Poliției, prințul Alexandru Ghica, cu angajamentul de a se abține de la orice activitate publică. În 1941, și-a reînnoit acest angajament și față de Siguranța Statului, și a primit domiciliu obligatoriu acolo unde a cerut, la Poiana Țapului. În 1943, a fost internat în lagărul de la Târgu-Jiu, unde industriașul Max Auschnit, închis și el acolo, s-a oferit să ofere bani comuniștilor, fiind un sprijinitor al aderării României la frontul antihitlerist.